

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Stempelafgift af de af Aarhus Kommune for et Laan paa 3,200,000 Kr udstedte Obligationer.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3625 ff.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets eneste Paragraf sættes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets eneste Paragraf (se Tillæg A. Sp. 3341—42), samt Sagens Overgang til 3dje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Stempelfrihed for Huslejekontrakter vedrørende Lejligheder, hvoraf den aarlige Leje ikke overstiger 240 Kr.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3953 ff.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets eneste Paragraf sættes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets eneste Paragraf (se Tillæg A., Sp. 3259—60) samt Sagens Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 289 ff.)

Sagen sættes under Forhandling.

Koedt: Det, der i Aarenes Løb er sagt her i Tinget om Toldsagen, fylder mange tykke Bind. Der kunde derfor maaske være Anledning til denne Gang at lade det fra Landstinget kommende Forslag gaa direkte til et Udvalg uden først at gøre det til Genstand for nærmere Omtale her ved 1ste Behandling. Men da Tavshed over for Landstingets Motiveringer kunde udlægges som Samtykke, tror jeg alligevel, det er rigtigst, at Flertallet her i Tinget — og for Resten ogsaa de andre Grupper — paa ny præcisere deres Stilling til denne Sag og vise, hvorledes Stemningen i Virkeligheden er her. Det væsentlige Stridspunkt, der nu som før ligger Landstinget og Folketinget imellem, er jo det gamle Spørgsmaal om Toldbeskyttelse for Industrien. Landstingets Flertal gør gældende: „at et lille Land som Danmark ikke kan klare sig uden Toldbeskyttelse, naar andre Lande lukke deres Marked for os ved høje Toldsatser. Dersom vi nedsætte Industriens Toldbeskyttelse, saa ville vore Haandværkere og Fabrikanter blive ruinerede, og Arbejderne ville i stort Antal blive gjort brødløse. Hvis vi derimod udelukke den fremmede Konkurrence ved at bevare eller forhøje den nuværende Toldbeskyttelse, saa vil i alt Fald vort eget lille Marked være sikret vor hjemlige Industri“. Vi ere alt for smaa, siger man, til at optage Konkurrencen med Udlandets Kæmpeindustrier, og hvis vi ikke beskytte vore Haandværkere og Fabrikanter, ville vi blive oversvømmede med fremmede Landes Overproduktion, der vil blive kastet ind her i Landet til ødelæggende lave Priser. Pengene ville derved gaa ud af Landet, Værksteder og Fabrikker ville gaa i Staa, og naar det saa er lykkedes for Udlandets Fabrikanter at ødelægge den danske Industri, ville de atter hæve Priserne, og saa have vi mistet vor Industri og mistet den Fordel, vi mente at naa gennem de lave Priser. Store Samfundsværdier ere imidlertid gaaede tabt, paastaar man, og selv om vi da senere, belærte af Erfaringen, ville gaa til at rejse et virksomt Læbælte i Form af en forsvarlig Toldmur, saa varer det længe, før vi kunne oparbejde en ny Industri i Stedet for den, vi saa letsindig og kortsynet have ofret. Nej, mener Landstinget, langt bedre end at følge forældede Doktriner, som alle fornuftige Statsmænd for længe siden have forkastet, er det at tage Sagen rent praktisk og yde vor Industri og vort Haandværk en saadan Støtte, at de kunne bestaa over for Udlandets Konkurrence.